PATINAJ

In plin sezon de patinaj

O raită prin patinoarele Capitalei

Iarna vremelnică a anului în curs a permis inaugurarea timpurie a sezonului de patinaj. Deşi suntem abia în a doua decadă a lunei Decembrie, la Bucureşti se patinează de mai bine de două săptămâni. Şi acest lucru nu se petrece numai pe patinoarul artificial al Capitalei, ci în mai multe puncte ale oraşului.

Se patinează la Oteteleşanu, în Cişmigiu, în parcul Carol, pe terenurile asociaţiei universitare «Sportul Studenţesc», etc. Activitatea este deci mai intensă ca de obicei şi, ceiace este şi mai îmbucurător, constă în faptul că numărul aderenţilor s'a mărit simţitor.

Cercul de patinaj Bucureşti

Infiinţat anul trecut, din iniţiativa frumoasă a câtorva animatori din vechea gardă, «Cercul de patinaj Bucureşti» a pornit cu dreptul, arătând că cu ajutorul unei organizaţii abile şi cu puţină pricepere se pot realiza lucruri de temeiu.

La noi, patinajul ocupă, în mod obişnuit o perioadă foarte redusă de timp. In ultimii ani, înainte de înfiinţarea patinoirului artificial, nu se putea activa în medie, decât o singură lună pe an. Din această cauză nu putea fi vorba de formarea şi completarea cadrelor.

Adevărul este că, în puţini ani, Bucureştii s'au putut mândri cu elemente de valoare în ce priveşte patinajul artistic, şi chiar hockey-ul pe ghiaţă.

«Cercului de patinaj Bucureşti» îi revine datoria de a proceda la întărirea oamenilor capabili să-şi desăvârşească cunoştinţele. Deci, întreaga activitate a acestei formaţii trebue să se îndrepte către patinajul artistic.

Hockey-ul pe ghiaţă

şi-a consolidat definitiv postamentul. Astăzi se practică la noi un hockey complet care poate rivaliza cu cel practicat în mai multe centre mari din Europa. Bine înţelees, deocamdată nici acest atrăgător sport nu a ajuns la maturitate, dar el are toate şansele să progreseze cu paşi mari şi siguri.

«Telefon Clubul» şi «Tennis Clubul Român» sunt cele două formaţii româneşti cari luptă din răsputeri pentru ridicarea nivelului clasei hockey-ului bucureştean.

Prima grupare, are în proect mai multe turneuri prin străinătate, turneuri cari vor contribui, în mod sigur, la înregistrarea unui real progres.

Secunda este deasemenea pe drumul bun. Nu încape îndoială că va contribui şi ea, în mare măsură, la ridicarea clasei hockey-ului românesc în general.

Grupările mai mici

Lor le revine obligaţia iniţierii în tainele hockey-ului, a celor noui veniţi la acest sport. Din fericire sunt în Bucureşti destule formaţii nepretenţioase.

Pe lângă cele cari au existat şi anul trecut, s'au mai înfiinţat secţiuni de specialitate cluburile «Macabi» şi «Sportul Studenţesc». Ambele formaţii au pornit dela principiul sănătos de a forma elemente tinere şi de a pune bazele unei pepiniere. Este cel mai indicat lucru de făcut în situaţia actuală, când oamenii de valoare pot fi număraţi pe degete.

Federaţia de specialitate

are şi ea o datorie. Aceia de a împiedica în limitele posibilităţei, racolajul. Incă înainte de începerea actualului sezon, s'au produs o sumă de transferări, de pe urma cărora au avut de suferit atât cluburile mici cât şi cele mari. Sistemul este cu totul dăunător, întrucât în acest mod nu se pot închega garnituri de forţe sensibil egale, formaţia cu resurse financiare fiind singura care ar avea de profitat. Ori, cu o singură echipă de valoare este o imposibilitate să se realizeze progresul atât de mult dorit. Să se reglementeze deci trecerea dintr'un club în altul şi să se pună condiţiuni cât mai grele transfugilor.

Hockey-ul femenin

este cel care a căzut victimă primă a uşurinţei cu care se fac transferările. Una din grupările înaintate, anul trecut, în acest domeniu al sporturilor femenine, nu poate mobiliza anul acesta, o singură echipă cu posibilităţi. Situaţia este din cale afară de precară şi aceasta în ciuda faptului că gruparea de care ne ocupăm, dădea singură viaţă hockey-ului femenin.

Astfel stând lucrurile, intervenţia federaţiei de specialitate se impune şi ea nu trebuie să întârzie.

Vizitând patinoarurile Capitalei

Imediat după inaugurarean sezonului de patinaj, am dat o raită prin locurile rezervate acestui sport. Pretutindenei se vede o afluenţă mai mare ca în trecut, dar majoritatea celor cari practică patinajul nu par a fi convinşi de utilitatea şi binefacerile lui.

Se patinează numai pentru a se patina. Se crede în special că mişcarea alternativă a picioarelor, urmată de o alunecare interminabilă, constitue toată cheia patinajului. Puţini sunt aceia cari gândesc mai departe.

Se neglijează patinajul artistic

Pe toate patinoarurile din Bucureşti rar se pot vedea oameni cari să-şi fi dat seama că adevărata artă a patinajului nu se reduce la simple plimbări. Numai din când în când câte unul din colţurile terenului este ocupat de unul sau doi patinatori cari muncesc din răsputeri să execute, după toate regulile, «optul» sau «treiul». De obiceiu, practicanţii patinajului se avântă în curse de viteză sau în noianul figurilor libere, neglijând cu totul patinajul de şcoală. Sistemul este literalmente greşit. In acest mod patinatorul nu va atinge o valoare mulţumitoare, singure figurile de şcoală fiind cele cari formează baza patinajului.

Când un patinator execută precis şi sigur toate cele patru feluri de «opt» abia atunci poate să se gândească la alte combinaţii. Dar, cum «optul», baza patinajului nu se învaţă dintr'odată, nici marea majoritate a practicanţilor patinajului nu ajung la un grad mulţumitor de perfecţiune.

Inconveniente

Este adevărat însă că, o sumă de inconveniente fac foarte grea perfecţionarea. Lipsa unui maestru specialist constitute hopul cel mai greu de trecut.

Patinajul este cunoscut la noi, de foarte mulţi ani. Cu toate acestea, până în prezent nu a existat în Bucureşti un singur profesor priceput în arta lui. Şi atunci, cei cari ţineau să se perfecţioneze au apelat la broşurile străine de specialitate, fără să poată atinge, o valoare deosebită.

Afară de aceasta, la noi se uzează de patinoar, în mod cu totul arbitrar. Nu se reglementează nimic şi nu se purcede la o împărţire judicioasă a terenului, împărţire care ar permite atât perfecţionarea în patinajul artistic, cât şi în patinajul de curse.

La noi, în majoritatea cazurilor, cel care încearcă să aprofundeze patinajul artistic este pus în imposibilitate de a lucra de către ceilalţi patinatori cari mişună în plină viteză şi fără nici un rost, pe întregul patinoar. Dacă s'ar rezerva anumite porţiuni patinajului artistic, situaţia s'ar schimba.

Vedetele

Cu toată această situaţie precară, Bucureştii îşi are vedetele, pe specialităţi. Aceştia sunt oameni cari au perseverat până la încăpăţânare, dar au avut satisfacţia de a servi exemple strălucite celor cari nu au fost înzestraţi cu această însuşire primordială.

Cu voinţă pătrunzi ori unde şi în orice domeniu. Dovada au făcut-o câţiva patinatori cari au reuşit să doboare toate inconvenientele şi să se impună atenţiei generale.

In fruntea acestora stă

Constantin Cantacuzino

El însă s'a specializat în alt domeniu. Practică hockey-ul cu siguranţa şi precizia celor mai de seamă jucători străini. A pus în uimire o lume întreagă, iar anul trecut a servit ca element de întărire a unei echipe austriace, angajată în turneul internaţional dela Tatra. Perfect mânuitor al crossei, Cantacuzino s'a remarcat şi pe meleagurile străinătăţei, prin patinajul său elegant, prin shootul său de neobişnuită tărie şi mai ales prin impecabilele lui «canadiene».

Fredy Eisenbeisser

Footballistul bine cunoscut, Fredy Eisenbeisser, este şi el un virtuos al patinei. Lucrează în mod obişnuit, în dublu, având o excelentă parteneră, în persoana unei simpatice domnişoare dela Cernăuţi. Perechea bucovineană excelează în figuri libere şi spectacolul oferit de ea, este urmărit cu viu interes de toţi vizitatorii patinoarului. oPtrivindu-se de minune, cei doi parteneri realizează tururi de forţă direct senzaţionale.

Stănciulescu

Un tânăr vâlcean, Stănciulescu, atrage atenţiunea prin varietatea execuţiunilor şi prin curajul cu care atacă multe figuri de efect. Fără să aibă subtilitatea unui mare campion. Stănciulescu promite să devină un bun executant al figurilor libere. Credem că, dacă ar renunţa la ideia de a rămâne credincios patinajului liber şi ar îmbrăţişa patinajul-şcoală, ar ajunge foarte departe.

Vedete în perspectivă

Deocamdată nu se poate vorbi de alte vedete. Toţi ceilalţi sportivi cari practică patinajul sunt destul de departe, ca valore, de cei de cari ne-am ocupat mai sus. Se pare însă că anul acesta vor fi date la iveală câteva elemente de clasă ridicată. «Cercul de patinaj Bucureşti» şi-a luat această obligaţie şi şi-a făcut din ea un crez.

Aşteptăm să vedem efectele.

r. e. d.

HOCKEY PE GHIAŢA

Bucureşti A.-Bucureşti B. 1-1 (1-1, 0-0, 0-0)

(Continuare din pagina I-a).

Polizu pătrunde în forţă pe aripa stângă şi pasează lui P. Guant. Shootul lui este apărat de Flueraş, însă Ticu care a urmat marchează din învălmăşeală. Slovens combină odată frumos cu Tudor Ion, însă shootul nu se ridică şi este uşor apărat de Raţiu. Jucătorii greşesc regulat contra nouii reguli de a nu intra în treimea proprie, care face pe arbitru să excludă unul dintre ei, recidivist, din joc.

Reintră linia Cantacuzino, Rabinovici, Botez din partea albilor şi Anastasiu, Brackl, Bărbulescu. Rabinovici trece pucul lui Cantacuzino care shootează la poartă. Raţiu apără eşind din goal iar Botez, care urmase marchează goalul egalizator. Un shoot a lui Anastasiu trece de puţin deasupra goalului. Remek şi mai cu seamă Tucher opresc aproape toate shooturile înaintaşilor adverşi. Incă o şarjă frumoasă a lui Polizu şi arbitrul flueră sfârşitul reprizei.

REPRIZA II-a

Vogel intră în locul lui Flueraş, iar Botez joacă în linie cu Slovens şi Munteanu fiind înlocuit în cealaltă linie cu Walch şi T. Ion. Câteva şarje periculoase ale abilor sunt oprite de Buia şi Polizu cari se înţeleg perfect. Buia joacă dur, chiar prea dur după părerea arbitrului, aşa că este exclus din joc pentru un minut. Ticu ajunge singur în faţa porţii, însă Vogel salvează situaţia cu un plongeon curajos. Puţin timp după aceea, poarta lui Raţiu se află în cea mai mare primejdie: shootul lui Cantacuzino trece de puţin alături. Anastasiu opreşte formidabil, însă shooturile lui sunt oprite de apărarea adversă. Un faul reciproc a lui Botez şi Petrovici este pedepsit de arbitru cu excluderea din joc a ambilor. Puţin după aceea Slovens îi urmează pentru intrare repetată în treime. Pierre Grant trage mai multe shooturi frumoase apărate fie de Vogel, fie că pucul trece deasupra, reamintind faimoasele sale «anti-aeriene».

REPRIZA III-a

Flueraş intră în locul lui Raţiu. Cantacuzino şi Rabinovici sunt opriţi de Buia şi Polizu în excelentă formă. Flueraş apără un shoot periculos în colţul de jos a lui Cantacuzino. Contra-atacul dă ocazie lui Ticu să încerce poarta lui Vogel, care apără, Rabinovici lovit la umărul său bolnav, părăseşte terenul. Botez şi Slovens ajung în faţa porţii. Flueraş ese la timp şi pucul ricoşând din piciorul lui trece de puţin deasupra porţii. Rabinovici reintră împreună cu Tudor Ion şi Cantacuzino. Tudor Ion opreşte de câteva ori foarte bine. Incă câteva acţiuni rezolvate fie de beci, fie de portari şi jocul s'a sfârşit.

JUCATORII

Fiind la începutul sezonului, constatările de mai jos sunt desigur numai pentru moment, forma jucătorilor putând să varieze din zi în zi. Toţi portarii: Raţiu, Flueraş şi Vogel au arătat lucruri frumoase. Un lucru îmbucurător: toţi 3 joacă stilul modern, adică apără în picioare. Raţiu poate a fost de vină la goalul primit, eşind inoportun din poartă.

Flueraş a oprit frumos; goalul marcat la învălmăşeală ar fi fost greu de apărat. Vogel, mai ales prin plonjeonul prin care a salvat un goal sigur. Ţicu fiind la 2 metri de poartă merită încrederea coechipierilor. Dintre cei 4 apărători, Polizu, Buia şi Tucher buni. Remek nefiind la nivelul lor. Polizu—Buia înţelegându-se de minune, practicând un joc dur aşa cum trebuie au toate şansele de a intra în echipa naţională. Tucher în mare progres de patinaj a fost desigur la nivelul perechei de fundaşi adverse. Ba chiar într'un lucru a fost superior împreună cu Remek perechei adverse: în oprirea shooturilor cu mâna şi cu corpul.

Inaintaşii. Anastasiu, în excelentă formă de patinaj şi dribbling, păcătuind însă printr'un joc excesiv de personal. Technica sa de oprire neîntrecută îi dă atâtea ocazii în care ar putea să fie de folos echipei, pasând coechipierilor. Brackl şi Bărbulescu au aşteptat acest lucru, însă în zadar. Bărbulescu, iute, energic, cu croşet eficace suferă de lipsă de shoot. Brackl util, pasează precis, însă nu se înţelege cu Anastasiu. Ii recomandăm să fie mai energic în apărare. Pierre Grant, shoot şi patinaj ca în zilele sale cele mai bune. A avut în linia sa însă numai în Ţicu un colaborator util, Petrovici fiind slab. Ţicu ni s'a părut în progres. Cantacuzino, fiind sever marcat n'a arătat încă tot ce poate. Mai cu seamă că Rabinovici n'a ştiut să-i creeze situaţiile necesare pentru a utiliza arma sa favorită: shootul bombă. Impreună cu Botez, Grant şi Anastasiu a arătat pătrundere în dribbling, după cum am spus la începutul acestui articol. Botez în cea mai bună formă: energic în apărare şi pătrunzător în atac. Nu se înţelege încă cu coechipierii săi. Slovens şi Munteanu. In schimb cu Rabinovici a combinat frumos. Slovens bine nefiind însă pus la punct definitiv Munteanu mult prea încet pentru candenţa jocului. Walch submediocru iar Tudor Ion un element cu frumoase calităţi. Bun mai cu seamă în apărare; regretăm că nu a fost băgat în joc mai mult. Incă o observaţie pentru toţi înaintaşii: Nu s'a utilizat pasa înainte în treimea a doua, drept câştigat prin noul regulament.

Arbitrul Dan Simionescu a îndeplinit greaua sarcină de a arbitra după noul regulament cu pricepere şi severitate. Prea sever uneori, însă faptul că la prima sa eşire ca arbitru n'a făcut nici o greşeală esenţială merită toată lauda.

ŞTIRI

Eri dimineaţă a avut loc antrenamentul echipei de juniori şi rezerve a Telefon Clubului. S'au remarcat mai multe elemente cu reale calităţi pentru viitor. Portarul Herescu, Tilea, Papia şi Concistu. Dar şi toţi ceilalţi, fiind cu mare ambiţie la antrenament vor progresa prin aceste antrenamente conduse de internaţionalul N. Polizu.

*

Marţi la ora 14 jum., are loc primul antrenament al echipei de domnişoare al Telefon Clubului Român, condus de d-ra Lily Donici. D-rele cari doresc să ia parte, vor putea să se înscrie chiar pe teren.

ATLETISM

Adunarea generală a Federaţiei române de atletism

Adunarea generală a F. R. A. va avea loc Duminică 17 Decembrie ora 9 dimineaţa în localul O. N. E. F.

Vor putea lua parte la această adunare:

a) Cluburile afiliate până la 1 Februarie 1933 şi care şi-au plătit cotizaţia pe anul 1933.

b) Delegaţii ligilor în Consiliu Federal. In acest sens ligile vor trebui să ţină Adunarea Generală până cel mai târziu la 10 Decembrie şi vor comunica apoi Federaţiei lista noului comitet precum şi procesul verbal al Adunării.

Un delegat poate reprezenta trei grupări.

Ordinea de zi a Adunării Generale este următoarea:

1. Cuvântarea preşedintelui Federaţiei.
2. Raportul secretarului general asupra activităţii sportive.
3. Raportul comisiunei de verificare.
4. Alegerea a zece membri în Consiliul Federal.
5. Alegerea comisiunii de verificare.
6. Diverse.

Propunerile pentru punctul diverse vor trebui să fie înaintate secretariatului general pentru a putea fi înscrise pe ordinea de zi. Comunicarea va trebui primită la Federaţie până la data de 14 Decembrie.

Propunerile făcute ad-hoc în şedinţă nu vor fi luate în considerare.

După adunarea generală se va întruni Consiliului Federal care este format astfel:

Zece membri aleşi de Adunarea generală.

Delegaţii ligilor în consiliu.

Consiliul Federal va alege Biroul Federaul format din: un preşedinte, 2 vice preşedinţi, 1 secretar general, 1 casier şi patru membri.

Verificarea procurilor se va face între orele 8—9 în ziua adunării.

Adunarea generală a ligei de atletism Oradia

ORADEA 10, (Prin telefon). — Astăzi s'a ţinut aci adunarea generală a Ligei de Atletism.

S'a ales următorul comitet:

Dr. Bellu: preşedinte.

Veţianu: vice-preşedinte.

Lather: secretar general.

Eckhard, Justinian Sold, Schmidt, Arsenovici Peter, Nugel, Buraj, Coriolan şi Haidu Eugen, membri.

Ecouri

AUSTRIA ŞI-A STABILIT PROGRAMUL DE ACTIVITATE PE 1933: 8 Iulie Austria-Ungaria; 22 Iulie: Austria-Cehoslovacia; 23 Septembrie: Austria-Italia.

*

IN CURSUL ANULUI 1933 s'au bătut 20 recorduri mondiale şi au fost egalate patru.

Intr'un număr viitor vom publica lista recordurilor ameliorate.

AUTOMOBILISM

Evoluţia recordului mondial pe [...]

In 10 ani a fost doborât de 15 [...]

Recordul lumii de viteză în automobil pe 100 km. a fost recent rectificat de faimosul G. E. T. Eyston care, la volanul unui Pannhard de 7 litri, a isbutit să parcurgă distanţa în 27 min. 40 sec. 21/100, realizând formidabila viteză mijlocie de 216 km. 823 şi scoţând din calitatea de recordman pe regretatul Czaykodski care totuş — post moremrămâne deţinător al recordului de o oră.

Record nvidiat şi viu disputat, cel pe 100 km. are un istoric foarte bogat şi interesant în isprăvi.

1913—1924

Primul record demn de luat în seamă este cel reuşit de Chasagne în ziua de 10 Octombrie a anului 1913 când pilotând un Sumbeam de curse a reuşit pe autodromul Brooklands, să acopere distanţa în 34 minute, 25 sec. 54/100, ceace reprezintă o viteză orară de 174 km. 290.

Recordul lui Chasagne a trăit aproape 11 ani, datorită în parte şi intervenţiei răsboiului mondial.

El a fost corectat la 21 Iulie 1924, de J. G. P. Thomas, care pe un Leyland a mers cu o viteză orară de 175 km. 600, acoperind distanţa în 34 min. 10 sec. 49. Şi acest al doilea record a fost stabilit tot pe pista dela Brooklands.

1925

Anul 1925 aduce o veritabilă cascadă a recordului. Autodromul Montlhery servindu-i drept teatru de acţiune, Breton pe Panhard câştigă aproape 8 km. pe oră, realizând o medie de 183 km. 506, în ziua de 26 Iunie. Distanţa a fost parcursă în 32 min. 41 sec. 79.

Recordul lui Breton nu durează decât 6 zile, Thomas reintrând în posesia titlului după o încercare făcută la Brooklands şi cu care ocazie englezul atinse 184 km. 552 pe oră.

Două luni mai târziu apare în arenă Ortmans care mai adaugă un km. recordului lui Thomas, fugind la Montlhehry cu 185 km. 577 pe oră

Thomas nu cedă înă şi redeveni la 12 Octombrie titular al recordului alergând la Brooklands cu 217 metri mai mult decât predecesorul său.

1926

La 2 Februarie, Garfield la volanul unui Renault parcurge distanţa, pe Montlhery, în 31 min. 46 sec. 10, realizând o viteză orară de 188 km. 867.

Reintrarea lui Ortmans coincide unui enorm salt. Intâi la 9 Martie şi apoi la 15 ale aceleiaş luni, faimosul automobilist îşi trece în palmaresul său, două splendide performanţe. El este primul care depăşeşte media orară de 200 km., isbutind în prima încercare 200 km. 366, iar în cea de a doua 201 km. 705. Ambele recorduri au fost stabilite pe Montlhery.

1927—1933

Incepând din 1927, tentativele de record se împuţinează simţitor. La 13 Aprilie a acelui an Marchand mai câştigă 995 metri, alergând pe Montlhery la volanul unui Voisin.

Recordul lui Marchand rămâne în picioare, mai bine de 3 ani. La 29 Decembrie 1930, recordul este atacat, pentru prima oară, de o femee, în persoana d-nei Stewart. In ciuda faptului că tentativa ei era privită cu neîncredere, d-na Stewart, reuşi să fugă cu o viteză orară de 206 km. 0,88 şi să parcurgă distanţa în 29 min. 6 sec. 83.

Tot d-nei Stewart îi revine meritul de a fi ameliorat propriul record. La 21 Mai 1931, curajoasa automobilistă acoperi distanţa într'un timp cu 50 sutimi superior precedentului record şi reuşi o medie orară de 206 km. 147.

Anul 1932, aduce o îmbunătăţire simţitoare. In ziua de 6 Aprilie, G. E. T. Eyston, actualul recordman, fugind pe Montlhery, parcurse distanţa în 28 min. 17 sec. 18 şi realiză o iuţeală mijlocie de 212 km. 117.

Recordul lui Eyston nu trăi decât exact un an şi 29 zile şi fu doborât de regretatul Czaykowsky. Acesta, pe autodromul dela Avus şi la volanul unui Bugatti cu compresor, acoperi suta de kilometri, în 28 min. 16 sec. 22, media realizată fiind de 212 km. 237.

Eyston însă, nu-şi spusese ultimul cuvânt şi la 20 Noembrie a. c. intrând pe pista autodromului Montlhery atinse 216 km. 823 pe oră, performanţă ce constitue actualul record mondial pe 100 km.

Din expunerile de mai sus se poate constata cât de multă ardoare au depus piloţii de mare clasă spre a-şi apropia acest record.

O mică statistică nu este lipsită de interes.

Au stabilit acest record de trei ori: J. G. P. Thomas şi Ortmans; de două ori: d-na Stewart şi G. E. T. Eyston; câte odată; Chasagne, Braton, Eldridge, Marchand şi Czaykowski.

Dintre mărcile de automobile Panhard **figurează de şase ori pe tabloul mondial. Leyland, de 3 ori;** Derby-Miller, de 2 ori şi **Sunbeam, Miller, Voisin, Renault şi Bugatti, o singură dată.**

CICLISM

50 de ani dela moartea părintelui bicicletei

S'au împlinit 50 ani dela moartea lui Pierre Michaux. In 1883, find în vârstă de 70 de ani, s'a stins în spitalul Bicêtre din Bar-le-Duc, inventatorul pedalei.

Invenţia sa minunată, nu i-a adus prea multă popularitate şi nici garanţia unui trai liniştit, la bătrâneţe. După 9 ani dela moartea sa, Pierre Giffard, unul dintre pionierii ciclismului, luă iniţiativa ridicărei unui monument, la Bar-le-Duc, unde în 1813 se născuse Pierre Michaux.

DELA DREZINA...

Către 1860, Michaur era încă un lucrător modest, într'un atelier — se stabilise deacum la Paris — şi nu se ocupa decât cu reparatul drezinelor (un fel de aparat pe două roţi care circula prin împingerea cu picioarele). Clientela nu era prea numeroasă, întrucât aceste drezine cari văzuseră lumina zilei cu 35 ani înainte îşi pierduseră atracţia pentrucă nu prezentau niciun interes din punct de vedere al locomoţiunei. Le lipsea tocmai ceeace a inventat Michaux: mijlocul de tracţiune.

...LA BICICLU

Michaux născoci atunci pedala, al cărui prim model îl instală pe bucşa roţii din faţă a unei drezine. Tracţiunea era astfel obţinută direct.

Desigur, aceasta nu era încă bicicleta modernă, u lanţ, angrenaj şi pinion. Dar nici de o simplă drezină nu mai putea fi vorba. Michaux revoluţionă oarecum lumea, prin aparatul său.

Aceasta se petrecea cam prin 1855 dar mijloacele nenorocosului inventator erau atât de reduse încât, abia după cinci ani, când descurajat renunţase la construirea unui biciclu, considerând întreprinderea drept imposibilă, fiul său Ernest realiză invenţiunea.

EXPERIENŢE CONCLUDENTE

In cursul unei ierni întregi, Pierre şi Ernest Michaux, primul recâştigând încrederea în succes, lucrară zi şi noapte pentru perfecţionarea sistemului. Şi în primăvară, Henri, fiul şi fratele celor doi oameni prezentă invenţia publicului.

In mica curte a atelierului, minusculul enri — nu avea decât 14 ani — făcu prima încercare cu drezina cu pedală şi după mai multe căzături reuşi să se menţină în echilibru şi... să avanseze. Proba era făcută. Dar Pierre şi Ernest Michaux nu se declarară satisfăcuţi cu aceste rezultate. Pe o drezină, ei plasară în faţă, o roată ceva mai mare decât cea dinapoi pentru a majora multiplicaţia şi, în faţa parisienilor stupefiaţi, micul Henri făcu ştrengăreşte, demonstraţia «biciclului Michaux», cu ajutorul căruia se putea avansa, fără mare oboseală, cu 15 km pe oră.

BICICLU ŞI TRICICLU

Succesul veni destul de repede. In 1862, Michaux, singurul industuriaş producător de bicicle vândù 142 maşini şi întrebuinţa în ateliere nu mai puţin de 50 oameni.

Pierre Michaux nu luase elementara precauţiune de a-şi breveta invenţia. Din cauza acestei neglijenţe căpătă numeroşi duşmani. Unul dintre lucrătorii săi, un anume Lallement, care plecase în America, spre a se îmbogăţi reveni în Franţa şi revendică dreptul asupra invenţiei.

Acest Lallement se declara concurent direct al lui Michaux şi, ca şi el, mulţi alţii cari nu întârziară să beneficieze de straşnica invenţie nebrevetată a fostului umil lucrător. Când «Compagnie Parisienne» (astfel se numea întreprinderea lui Michaux) luă parte la prima expoziţie ciclistă ce se ţinu la Paris în 1867, ea se găsi în luptă deschisă cu numeroşi constructori francezi şi englezi.

Michaux se retrase atunci la Bar-le-Duc. Economiile pe cari reuşise să le facă fură suficiente spre a-i asigura existenţa numai câţiva ani şi el muri de ulcer, abandonat de toţi un an după fiul său Ernest, decedat la 40 ani.

Abia după moarte i s'a recunoscut meritele şi calitatea de părinte al bicicletei.